

Diplomová práce předkládá hlavní teologickoetické aspekty problematiky asistovaného suicidia. Představuje jednotlivé argumenty aktérů diskuzí a podrobuje je teologickoetickému posouzení. Práce nejprve vyjasňuje jednotlivé pojmy týkající se problematiky lidsky důstojného umírání a představuje jednotlivé argumentační nástroje zastánců a odpůrců asistovaného suicidia. Ty následně předkládá teologické etice k jejímu posouzení, jakožto jednomu z možných východisek či pohledů na tuto problematiku, jež nabízí své relevantní nástroje ke správnému posouzení, rozhodování a jednání usilující o plně zdařilý lidský život. Zohledňuje přitom různé oblasti teologické etiky, tzn. individuální, meziosobní i sociální. Práce poukazuje na nutnost lidsky důstojného utváření života nevléčitelně nemocných a umírajících, která je spatřována především v podpoře a rozvoji paliativní péče. K hlavním pilířům ošetrovatelské péče o nevléčitelně nemocné a umírající žádající o asistenci lékaře při sebezabití řadí lidskou blízkost, společenství, komplexní péči a útěchu. Konstatuje, že je bez ohledu na etické hodnocení zapotřebí nemocného v této krajní situaci neopouštět, ale nadále mu poskytovat podporu a doprovázení, což odvozuje z příkázání lásky.